

[146]

1800-talsglas

1800-talsglas

1800-talsglas

1800-talsglas

1800-talsglas

1800-talsglas

1800-talsglas

1800-talsglas

1800-talsglas

1800-talsglas

19th century glass

19th century glass

19th century glass

19th century glass

19th century glass

19th century glass

19th century glass

19th century glass

19th century glass

Nordiska museet

NORDISKA MUSEET
BIBLIOTEK
STOCKHOLM

Nordiska museets
Nordiska museets
bibliotek

N.M.s

Vägledn

Ex. A

UTLÅNAS EJ

[146]

Nordiska museet
Antikviteter till vardags

The Nordic Museum
Antiquities for everyday use

1800-talsglas

19th century glass

Text: Inger Bonge-Bergengren
Bild: Åke Grundström

Text by Inger Bonge-Bergengren
Illustration by Åke Grundström

Bidrag till kostnaden för färgbilden
har lämnats av

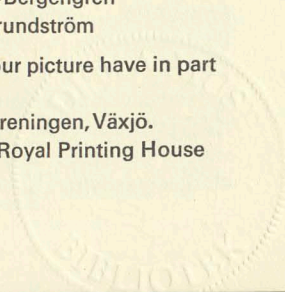
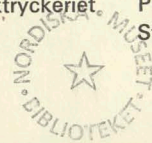
The costs of the colour picture have in part
been defrayed by

Svenska Glasbruksföreningen, Växjö.

Svenska Glasbruksföreningen, Växjö.

Tryck & lay-out: Kungl. Boktryckeriet
Stockholm 1967

Print & lay-out: The Royal Printing House
Stockholm 1967

Svenskt 1800-talsglas

Glaskonsten har urgamla anor. Var och när man först började tillverka glas är ej känt. Både Egypten och Fenicien har nämnts som ursprungsland. Någon gång omkring Kristi födelse uppfanns emellertid det redskap, som är förutsättningen för ett utnyttjande av glasets alla möjligheter, nämligen glasblåsarpipan. Från Orienten spred sig konsten att göra glas snabbt över Syd- och Mellan-Europa men först under Gustav Vasas tid fick Sverige någon inhemsk tillverkning att tala om. Italienska glasarbetare kallades in för att tillverka glas för hovets räkning. Under 1500-talets senare del var det mest tyskar och holländare, som arbetade i de svenska hyttorna.

Det första svenska glasbruket av någon större betydelse var Kungsholms glasbruk i Stockholm (1686—1815). Där tillverkades bl. a. pokaler, vinglas, bägare, skålar och kannor efter främst italienska, tyska och böhmiska modeller. Kvalitetsmässigt kunde dessa glasvaror ofta tävla med sina utländska förebilder. Gravyren, som använts här i landet sedan mitten av 1600-talet, började nå europeisk standard. Tyvärr lider en stor del av de bevarade kungsholmsglasen av den s. k. glassjukan, som beror på felaktig sammansättning av glasmassan.

Mot 1700-talets mitt, då landet började repa sig efter verkningarna av Karl XII:s olyckliga krigföring och flera nya industrier sattes igång, grundades bl. a. två av våra viktigaste glasbruk, Limmared (1741) i Västergötland och Kosta (1742) i Småland. Båda är fortfarande i drift.

Glaset, som hittills närmast varit en lyxvara förbehållen de högre samhällsklasserna, började i och med 1700-talets stigande välstånd användas i allt större utsträckning även av borgare och bönder. Inte bara hushållskärl utan även fönsterglas blev alltmer vanligt.

Under 1700-talets senare del avlöstes det böhmiska och tyska inflytandet av nyklassicistiska stilimpulser från England. Nya former och modeller, både när det gällde hållkärl och dryckeskärl, kom i bruk. Så övertog de svenska glasbruket t. ex. engelska typer av karaffer — kägelformade, päronformade, tunnformade etc. — mer eller mindre direkt, utan omformning för svensk smak. Samtidigt ändrades även arten av dekor. Slipningen, som hade förekommit även tidigare, började, liksom i viss mån gravyren, följa det engelska schemat. Denna anglosaxiska påverkan levde kvar under en stor del av 1800-talet.

Kosta var ända fram till år 1835 det enda glasbruket i sydöstra Småland, detta vårt lands viktigaste glasdistrikt. Åren 1835—1900 anlades i denna del av landet 48 nya glashyttor. Under de mer än 400 år, som Sverige haft en egen glas-

hantering, har det allt som allt existerat 187 glasbruk.

Det mest spännande skedet i glasets historia är utan tvekan 1800-talet. Då ändrade, tack vare goda konjunkurer och stora tekniska framsteg, glasbruksdriften karaktär fullständigt. Man rationaliserade och moderniserade. Vid 1830-talets slut började Reijmyre i Östergötland (1810—) som första glasbruk i Sverige att tillverka pressglas. Till en början var det endast ett fåtal modeller men sedan ökade antalet snabbt. Kosta gjorde trevande försök att tillverka pressglas men kom av priskuranternas modellbestånd att döma inte igång ordentligt förrän på 1850-talet. De andra glasbruket, som tillverkade hushållskärl och emballageglas, följde snart efter.

England och Amerika var de första länder, som framställde maskinpressat glas. I Amerika kom produktionen i gång redan på 1820-talet. I Europa blev det framför allt Frankrike och även Belgien, som blev ledande inom detta område. När alltså de svenska glasbruket på 1830—40-talet lade om delar av sin fabrikation till pressglas, var det främst från dessa båda länder man hämtade modeller och former. Man köpte in och kopierade utländska pressglasformar men fick även i gång en inhemsk produktion av formar efter utländska förlagor. Till att börja med kunde endast enklare föremål tillverkas på detta sätt, såsom 1jussmanschetter, saltkar, assietter och skålar. Formarna, av mässing eller järn, förbättrades emellertid efter hand och så småningom kunde man tillverka även mycket invecklade modeller och dekorer på detta sätt. Den nya tekniken för massfabrikation av glasvaror gjorde glaset till en billig bruksvara. Pressat glas fanns i snart sagt varje hushåll.

Modellbeståndet i detta material utmärkes av en överlastad dekor. Varje liten del av ytan är utfylld med ornament av olika slag, såsom blommor och blad, girlander, stjärnor, prickar, kulor etc. Även rent geometriska mönster är mycket vanliga. Man sökte efterlikna det finare och dyrbarare kristallglasets slipade ornament. Först mot slutet av århundradet dök det upp enstaka serviser med en stramare och måttfullare prägel, t. ex. Reijmyres »Turbin» (se bild 21). Enstaka delar av denna otroligt populära och vanliga modell finns fortfarande i många svenska hem.

Tekniken hade dock sina brister. Det var svårt att få fram en passande glasmassa. Föremålen blev ofta oklara och fulla med blåsor och ojämnheter i ytan. Det utländska pressglaset var av ojämförligt högre kvalitet. Men trots alla felaktigheter i det svenska pressglaset har det dock sin charm. Det ansågs länge

vara enkelt, simpelt gods men har under senare år fått ny aktualitet genom att samlare börjat intressera sig för det. Än så länge hör det till det slags antikvitet, som är relativt överkomliga i pris.

Under 1800-talet uppstod vad vi med ett modernt ord kallar serviser, alltså karaffer, dricksglas, vinglas, skålar, assietter etc., som utformats i en och samma modell och med samma dekor. Visserligen kunde man redan på 1700-talet från glasbruken få karaffer och glas, som överensstämde till form och mönster men de var då beställningsarbeten. Som ytterligare ett led i glashanteringens rationalisering började bruken på 1800-talet erbjuda sin stadigt ökande kundkrets serviser, till en början bestående av enbart karaffer och glas, som alltså hölls i lager. Glasens antal utökades sedan allteftersom nya drycker blev på modet: likör, porter, toddy etc. Serviserna kom mot 1800-talets slut att omfatta inte bara hållkärl, dricksglas, skålar, fat o. s. v. utan t. o. m. vaser och hela toilettgarnityr. De slipade dekorerna blev vid mitten av 1800-talet mer efterfrågade än de graverade. Fasett-slipade mönster efterföljdes av olivslipade och skärslipade. Även om målade, etsade och graverade serviser fortfarande hade en viss avsättning, var de slipade, i all synnerhet de skärslipade, de utan jämförelse mest omtyckta. Under 1890-talet började de svenska glasbruken exportera sina varor till utlandet. Dessa kunde gott mäta sig med det utländska glaset vad kvaliteten beträffade. Någon speciellt svensk prägel hade detta glas emellertid inte. Serviserna var till övervägande del dekorerade i skärslipningsteknik för att motsvara den utländska kundkretsens smak. Men dessa skärslipade serviser med sin rika, överlastade dekor hade mycket god avsättning även inom landet. I Svenska Kristallglasbrukens katalog 1904 uppgår de skärslipade serviserna till 101 stycken medan de övriga serviserna med annan sorts dekor eller helt släta endast är 47 stycken. Ännu in på 1920-talet var det mycket vanligt i »finare» hem, att bästa glasservisen var av slipad kristall, kanske med formerna och dekoren en aning anpassade till de nya modeströmningarna men dock till innehållet i 1800-talets anda.

Swedish 19th Century Glass

It was not until the 16th century that Sweden developed a glass-manufacture of any significance. In 1686 Kungsholms glassworks in Stockholm was founded and it became, during the greater part of the following century, the most important in Sweden. The glass ware produced, included goblets, wine-glasses, bowls, decanters etc, mostly of foreign model. At first the influence came from Italy and, later, from Germany and Bohemia.

Kosta in Småland, still in operation and still one of the most important glassworks in Sweden, was founded in 1742. In the latter half of the 18th century, strong currents of English Neo-Classicism came to Sweden. English design and decoration became fashionable and some models were even copied by the Swedish glassworks without any kind of alteration. The English influence on the glass-manufacture of Sweden continued throughout the first half of the 19th century.

The most interesting phase in the history of Swedish glass is the 19th century. The glass industry was then rationalized. Reijmyre in Östergötland introduced the manufacture of pressed glass with French and Belgian patterns. At first, few models were produced but their number gradually increased as technique improved and the demand became greater.

The predecessor of the modern set of table-glass dates from the 19th century. Not only decanters and glasses but also bowls, plates, vases and even dressingtable sets of the same pattern, were manufactured. The cut decorations became more popular than the older engraved ones. Facet cut and particularly bevel cut sets dominated the glass-market.

In the 1890's the Swedish glassworks started to export their products and to-day, glass is an important part of Sweden's exports.

Ordförklaringar

Etsning; glasets yta täcks med vax. Detta avlägsnas från de partier man vill ha ornerade. Glaslet doppas därefter i fluorvätesyra och de ytor som är oskyddade av vaxet får ett matt eller blankt mönster, beroende på etsmedlets sammansättning.

Fasettslipning; slipning av glasets yta i flera, släta plan.

Fastblåst eller blåst fast i form. Glasklumpen blåses i en järnform utan att roteras. Formens invändiga reliefmönster lämnar avtryck på glasföremålets yta.

Gravering sker med en roterande koppartrissa insmord med ett slipmedel bestående av olja och smärgel. På detta sätt åstadkommes matta relieflinjer i glasets yta.

Hyttarbetat glas, d. v. s. föremål som är färdiga när de lämnar hyttan; de är alltså ej efterarbetade t. ex. genom slipning.

Kristallglas. De viktigaste komponenterna är sand och blyoxid. Detta glas är särskilt lämpligt för slipning och gravering och har mycket hög ljusbrytningsförmåga.

Olivslipning; i glasytan slipade fördjupningar som har konkav genomskärning.

Pressglas; glas som under tryck pressats i en delad form av mässing eller järn. Metallformen ger föremålet dess form och mönster.

Skärslipning; i glasytan slipade fördjupningar som har vinkelformad genomskärning.

Slipning sker genom att glaslet hålles mot en roterande järnskiva med karborundumpulver och vatten som slipmedel; efteråt finslipar man mot sandsten; den matta yta som då uppstår poleras med pimpsten och vatten mot en korkskiva.

Definitions

Etched ornaments are made by covering the entire surface of the glass with wax, removing the wax from the parts to be ornamented and exposing them to hydro-fluoric acid.

Facet cut or panel cut. Plane facets are cut into the glass.

Blown into a fixed mould. The glass is blown into an iron mould without being rotated. The inside of the mould leaves a pattern on the surface of the glass.

Engraving. The glass to be engraved is pressed against a small rotating copper wheel, which is fed by an abrasive of oil and emery powder.

Furnace finished glass, describes objects completed before they leave the glass-house, i.e. neither cut nor engraved.

Crystal. Glass with a high lead content. Crystal is particularly suitable for cutting and engraving.

Hollow cut; hollow facets are cut into the glass.

Pressed glass. The glass-metal is pressed into a brass or iron mould, which gives the glass its shape and decoration.

Bevel cut; V-shaped grooves are cut into the glass.

Cutting is effected by pressing the glass against a rotating iron-disc, fed by an abrasive of water and carborundum powder. The final grinding is done against a rotating sandstone and the cuts are polished on a cork-disc with water and pumice.

Bildtext Picture Captions

(An English text will be found under each Swedish paragraph.)

De uppräknade numren är respektive föremåls inventarienummer i Nordiska museet. **Färgbilden** visar blått glas från 1800-talets början — sockerurna med lock; attribuerad till Sandö glasbruk, Ångermanland. De övriga föremålen har graverad och förgylld dekor. Bonbonjären bär årtalet 1816. Vid 1800-talets början tillverkades blått glas av flera svenska hyttor. Särskilt bekant var det blå glaslet från Göteborgs glasbruk. Sockerurrans h. 21,7 cm. Nr 110.526, 70.961, 66.436, 206.578.

The colour picture shows blue glass from the early part of the 19th century — sugar-bowl with cover, sweetmeat glass, tankard and cup. At that time blue glass was made by several Swedish glassworks.

1. Sockerskål med lock, benvitt glas med dekor i guld och svart. Strömbäcks glasbruk, Västerbotten. Bestäld till Beata Gyllenhaals bröllop med kapten Gustaf Leuhusen 1809. Efterbildar till form och dekor sengustavianskt porslin.

H. 24,5 cm. Nr 162.044.
1. Sugar-bowl with cover, white enamel glass with gold and black ornaments. Strömbäcks glassworks, Västerbotten. Ordered for a wedding in 1809.

2. Två saltkar, fasettslipat glas; silverfot, tillverkad av D. Herrmansson & Co, Stockholm 1838. Bordssurtout med åtta helslipade glasflaskor; stället av silver och tillverkat av G. Thulin i Halmstad 1829. Under 1700-talets senare hälft blev det vanligt att montera i synnerhet bordskärl av glas — t. ex. skålar, fat, kryddflaskor och saltkar — i silver eller förgylld brons. Under 1800-talets senare del användes även andra, oädlade metaller och trä för detta ändamål.

Saltkaren nyförvärv 1966, bordssurtoutens

h. 26 cm. Nr 264.240.

2. Two salt-cellars of panel cut glass and silver, marked Stockholm 1838. Cruet-stand with eight panel cut cruets. The stand is made of silver and marked Halmstad 1829.

3. Karaff, s. k. avsatskaraff »med ränder» samt dricksglas och vinglas av »svängd, räfflad» modell. Denna typ av karaff förekom i olika varianter från 1830-talet och under större delen av århundradet. Även glasen, som kom samtidigt, bibehöll länge sin popularitet.

Karaffens h. 21,8 cm. Nr 205.354, 258.198, 94.925 a och c, 94.926.

3. Decanter, tumbler and wine-glasses. This model dates from the 1830's and retained its popularity for the greater part of the century.

4. Teflaska i nygotik, pokal och kopp, pressglas, 1800-talets mitt.

Flaskans h. 13,4 cm. Nr 258.202, 103.334, 18.403.

4. Tea-caddy in Neo-Gothic, goblet and cup. Pressed glass, middle of 19th century.

5. Saltkar av pressglas. De tre på fot tillverkades bl. a. av Reijmyre på 1850-talet; de två andra är något yngre till typen. Nr 199.921, 172.688, 243.301, 259.350, 199.922.

5. Salt-cellars of pressed glass. The two to the left and the one with the high stem were made, among others, by Reijmyre, Östergötland, from the middle of the 19th century. The other two are slightly more recent.

6. Glasblåsarfröjd. Tre brännvinsflaskor och ett suppglas i skämtform, troligen tillverkade på 1800-talet. Dessa folkliga hyttarbet-

ten — liksom de mycket vanliga kluckaflaskorna och brännvinshundarna — har gamla motsvarigheter på kontinenten och deras ursprung är att söka i renässansen eller ännu längre tillbaka. Glaset i form av en kvinnofigur måste drickas ur i ett enda drag.

Stövelns h. 27 cm. Nr 49.639, 125.971, 17.128, 156.207.

6. Fancy work. Brandy-bottles and a drinking glass. These and similiar shapes were very popular all over Europe and date back to the Renaissance or even earlier. The glass in the shape of a woman has to be emptied at one draught.

7. Assiett av pressglas med »jagdmotiv». Tillverkades från 1850-talets slut av Reijmyre, efter böhmiska förebilder.

Diam. 23 cm. Nyförvärv 1967.

7. Plate of pressed glass made by Reijmyre, from the end of the 1850's. The pattern is of Bohemian origin.

8. Luktvattnsflaskor av fastblåst glas, 1800-talets förra del och mitt. Dessa är möjligen av fransk tillverkning. Många sådana flaskor importerades till Sverige vid denna tid. Redan på 1850-talet redovisar de svenska glasbruken liknande »cylindriska» och »pressade» flaskor.

Flaskan längst t. v. h. 23,5 cm. Nr 28.749, 96.977, 106.311, 111.366, 232.046.

8. Toilet-water bottles, blown into fixed moulds, beginning and middle of 19th century, possibly made in France.

9. Brännvinsflaskor, blåsta fast i form; från 1800-talets senare hälft. Fyra av flaskorna är s. k. lomflaskor; dessa tillverkades vid flera glasbruk under 1800-talets senare del, varför det oftast är omöjligt att attribuera dem till något bestämt bruk.

T. v. en jaktflaska av ofärgat glas. Den i mitten är av blått glas och bär Oscar II:s monogram. Flaskan överst t. h. av ofärgat glas, är försedd med Göteborgs vapen. Den nedanför är ljusgrön, bär Norges vapen och har enligt uppgift använts »för kvinnornas kyrksup».

Den största flaskans h. 23 cm. Nr 104.728, 258.004, 263.194, 123.956, 177.402.

9. Brandy-bottles, blown into fixed moulds, from the latter part of the 19th century. The four smaller bottles are pocket-flasks with the following ornaments: drinking hunters; monogram of King Oscar II; arms of Norway and (above) of the city of Gothenburg.

10. Burkar och mjölkbunke, grönbrunt glas. Dessa föremålsformer finns upptagna i priskuranterna för många glasbruk under hela 1800-talet. Den största burken är från Strömbäcks glasbruk. H. 35 cm. Nr 134.871, 233.138, 214.821, 98.576.

10. Jars and milk-bowl, green-brown glass. These forms were very common throughout the 19th century.

11. Emballage. Konisk svagdricksbutelj av mörkbrunt glas, tillverkad av Liljedahls glasbruk, Värmland, för Grönwalls Bryggeri i Stockholm, 1800-talets senare del. Flaska, brunt glas, för »Kinavin med Jern», Apoteket Hjorten, Lund, 1800-talets slut. Vinbutelj, brunt glas, »GAM. FRANSKT VIN», 1800-talets slut. Har tillhört vinkällaren på Edsbergs slott, Uppland. H. 36 cm. Butelj, brungrönt glas, Strömbäcks glasbruk, 1800-talets förra del.

I förgrunden: Sodavattensflaska, ljusgrönt glas. Typen fanns från 1800-talets början och in på 1880-talet. På grund av flaskans spolform måste den förvaras liggande; härigenom hölls korken fuktig, vilket hindrade kolsyran att avdunsta. Ölbutelj, brunt glas,

av 1884 års standardmodell. Tillverkad 1909 vid Årnäs bruk, Västergötland. Nr 258.009, 232.797, 258.146, 134.873, 94.933, 260.272.

11. Bottles for small beer, beer, wine and soda-water (lying), from early 19th century to 1909.

12–13. Vinkaraffer och brännvinsflaskor. Övre raden fr. v.: Kägelformad, graverad och slipad karaff, 1800-talets början, engelsk typ. H. 25 cm. Pärönformad karaff med graverad dekor och årtalet 1834. Karaff med propp, räfflat nederparti, blåst i form, graverad blad-dekor, 1800-talets förra del; möjligen Cedersberg, Östergötland. Karaff, fastblåst; mittpartiet efterbildar diamantslipning; Kosta 1800-talets förra del. De två högra karafferna, den ena pressad, den andra fasettslipad, är troligen från ca 1870. Nr 218.032, 4.604, 156.233, 41.380, nyförvärv 1966, 190.602.

Nedre raden fr. v.: Brännvinsflaska med djupräfflade sidor, 1700-talets slut; vanlig under 1700-talets senare del och med större eller mindre variationer under hela 1800-talet. De övriga fem brännvinsflaskorna tillhör den i vårt land allra vanligaste typen, den släta fyrsidiga, som existerade från 1700-talets mitt och under hela 1800-talet. En del glasbruk tillverkar den fortfarande. Den är vanligtvis försedd med graverade blommor, bladkransar, skepp, fåglar, kungamonogram etc. Även målade ornament förekommer. Den första av dessa fem flaskor är daterad 1801, den andra 1831, troligen Cedersberg, den näst sista är från Wentzelholms glasbruk, Småland, 1830–1840-tal. Flaskan med målade dekor är från 1800-talets senare del. Nr 125.945, 83.471, 156.238, 9.432, 158.846, 123.957.

12–13. Decanters and brandy-bottles. Top row: The four decanters to the left date from the early part of the 19th cen-

tury; the other two are probably from the 1870's.

Second row: The first bottle is of a type occurring, with variations, during the latter part of the 18th and the entire 19th century. The remaining five bottles represent the most popular type of brandy-bottle ever made in Sweden, from the middle of the 18th century to this day.

14. Leksaker. Dricksglas, sejdlar och korg med buteljer, från 1800-talets senare del. Buteljen t. h. H. 10 cm. Nr 228.181 b och c, 108.469, 246.515, 247.180, 195.429, 228.168 a–e, 195.427.

14. Childrens toys. Tumblers, tankards and basket with bottles; latter part of 19th century.

15. Leksaker. Karaffin och dricksglas med graverade bårder samt vinglas, 1800-talets senare hälft. Karaffinens h. 10 cm. Nr 99.032 a–b, 231.472 a–b, 238.269 a och c.

15. Childrens toys. Decanter and tumbler with engraved ornaments, wine-glasses, latter half of 19th century.

16. Dricksglas från ca 1810 till ca 1890. I förgrunden: ett helslipat och två fasettslipade glas från ca 1850; det graverade glaset t. h. är tillverkat 1809 vid Strömbäcks glasbruk; det pressade glaset i mitten är från 1880-talet; det tunna etsade glaset är troligen från 1890-talet och de två bortersta med graverad dekor är tillverkade på 1820–30-talet. Nr 122.058, 122.059, 211.014, 162.040, 262.848, 251.957, 156.255, 232.935.

16. Tumblers from about 1810 to 1890.

17 a. Brännvinsglas: »Klumpfotaglaslet» samt spetsglaset med sengustaviansk, graverad bård är från 1800-talets början; press-

glaset, utan fot, liksom de båda höga med graverad, respektive slipad dekor är sannolikt från 1880-talet. Det räfflade pressglaset längst t. h. kallas i Reijmyres illustrerade priskurant från 1875 för brännvinsglas. Denna modell finns dock tidigare som likör- och vinglas. Det största glasets h. 15,3 cm. Nr 75.461, 184.262, 134.778, 263.230, 122.054, 263.626.
17 a. Brandy-glasses from the beginning of the 19th century to the 1880's.

17 b. Skål av kristall, olivslipad med ud-dig kant; modell »Anna», finns i Reijmyres priskurant 1881. Diam. 20 cm. Nr 196.297.
17 b. Bowl of hollow-cut crystal with scalloped rim; model "Anna", made by Reijmyre, about 1881.

18. Ljusstakar, pressglas, 1800-talets slut. Den vänstra finns avbildad i en priskurant från Sandviks glasbruk, Småland, 1891. Den högra hör till servisen »Turbin», som började tillverkas av Reijmyre under 1890-talets senare del. Staken i förgrunden är troligen från 1890-talet. Som en jämförelse är en fransk nattstake medtagen på bilden. Den hör till en toalettbordsuppsats, tillverkad av Baccarat och använd från 1899 i ett borgarhem i Hälsingborg.
Staken t. h. H. 19,5 cm. Nr 236.672, 263.364, 258.215, 265.084.

18. Candlesticks of pressed glass, end of 19th century. The short one is made in France at Baccarat; the others are Swedish.

19. Ljusmanschetter från 1800-talets senare del. De tre i övre raden är slipade, de övriga av pressglas. Äldst är den i nedre högra hörnet. Den finns avbildad i Reijmyres priskurant 1853. Yngst är de båda »turbin»-mönstrade från 1890-talets senare del.

19. Candle-drips from the latter part of the 19th century. The three in the top row are cut, the others are made of pressed glass.

20. Skärslipad servis, »Tora», 1890-tal. Skärslipningen blev under 1890-talet alltmer populär för att strax efter sekelskiftet totalt dominera servisernas mönsterutformning.
Karaffens h. 23 cm. Nr 249.645, 249.647-9, 249.651.

20. Set of bevel cut table-ware, "Tora", from the 1890's. This cutting became increasingly popular and after the turn of the century it completely dominated the design of glass.

21. Delar av Reijmyres servis »Turbin», som bruket lanserade mot 1890-talets slut. Den stora skålen är signerad REIJMYRE i godset. Servisen kom ursprungligen från Frankrike, där den kallades »Bambou». Stora skålens h. 19 cm. Skålarna på fot nyförvärv 1967. Nr 212.078, 257.135, 257.137, 258.206.

21. Some pieces of the Reijmyre set "Turbin", which was introduced in Sweden by this glassworks shortly before the end of the 19th century. The original design was made in France, where it was named "Bambou".

22. »Äggkorg» av pressglas, 1800-talets slut. Den är troligen ej tillverkad i Sverige, möjligen i Frankrike eller Amerika. Emellertid har den använts i ett svenskt borgerligt hem. Liknande av porslin var vanliga i Sverige vid denna tid.
L. 22 cm. Nr 248.884.

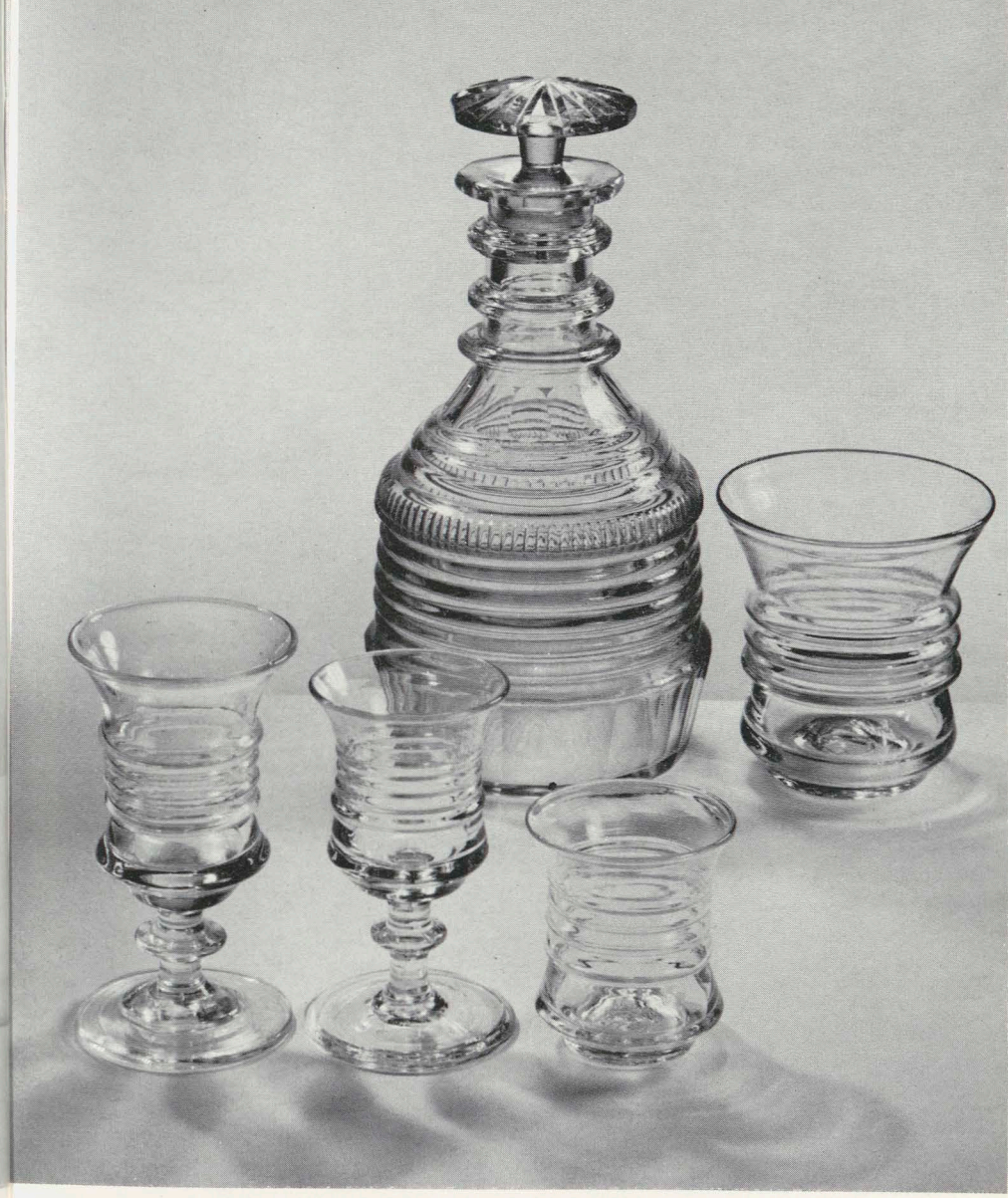
22. Dish with hen-cover, end of 19th century, probably not made in Sweden, possibly in France or the USA.

1. Sockerskål med lock Sugar-bowl with cover

2. Saltkar och bordssurtout Salt-cellars and cruet-stand

3. Karaff och glas Decanter and glasses

4. Teflaska, pokal och kopp Tea-caddy, goblet and cup

5. Saltkar Salt-cellars

6. Glasblåsarfröjd Fancy work

7. Assiett Plate

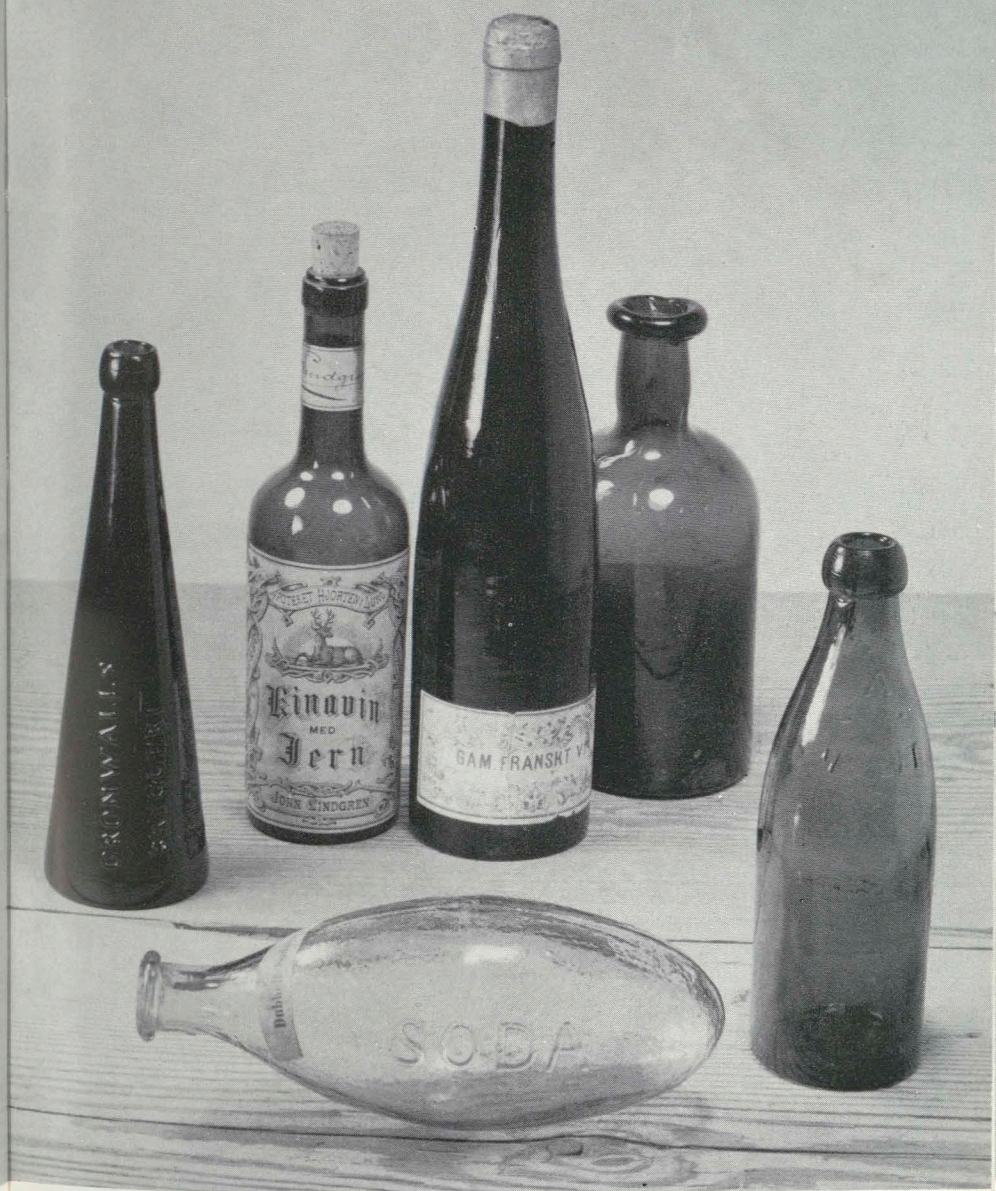
8. Luktvattnsflaskor Toilet-water bottles

9. Brännvinsflaskor Brandy-bottles

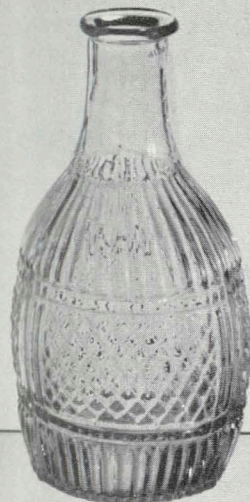

10. Burkar och mjölkbunke Jars and milk-bowl

11. Buteljer Bottles

12-13. Vinkaraffer och brännvinsflaskor Decanters and brandy-bottles

14. Leksaker Childrens toys

15. Leksaker Childrens toys

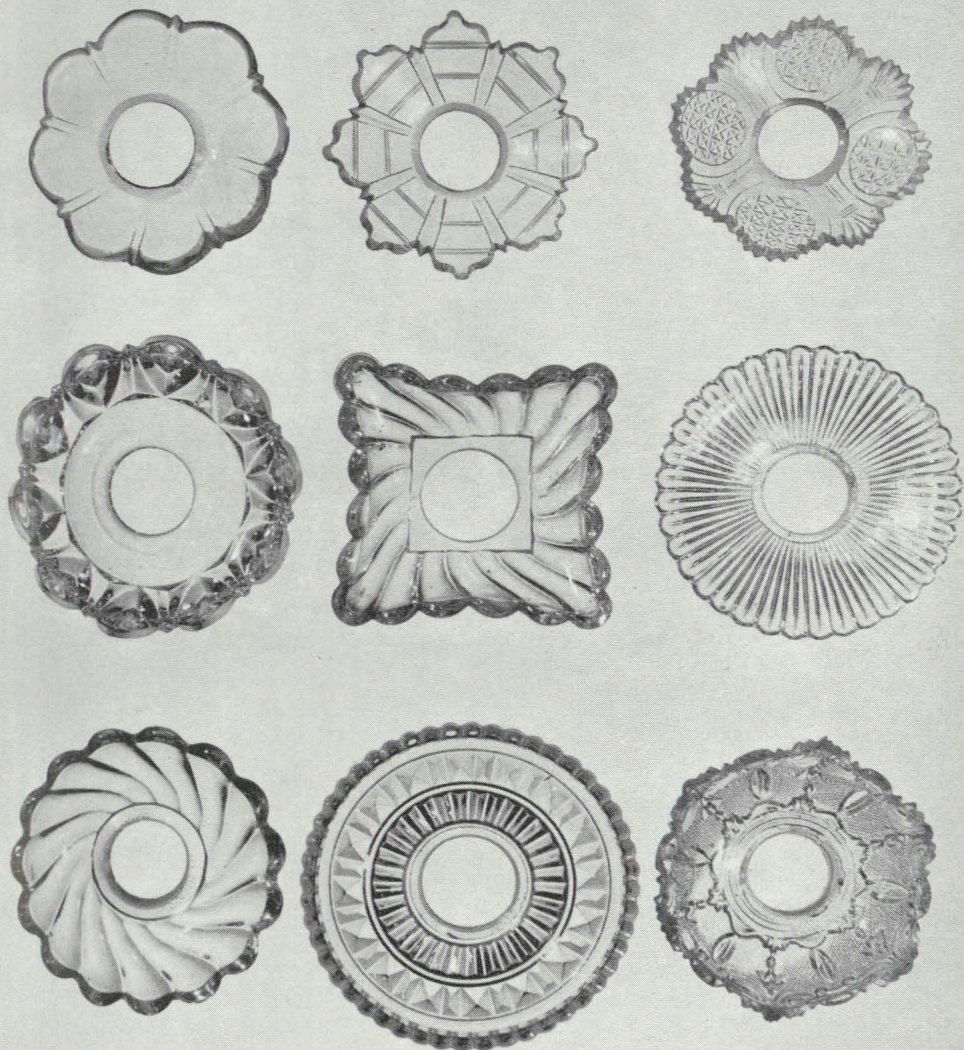
16. Dricksglas Tumblers

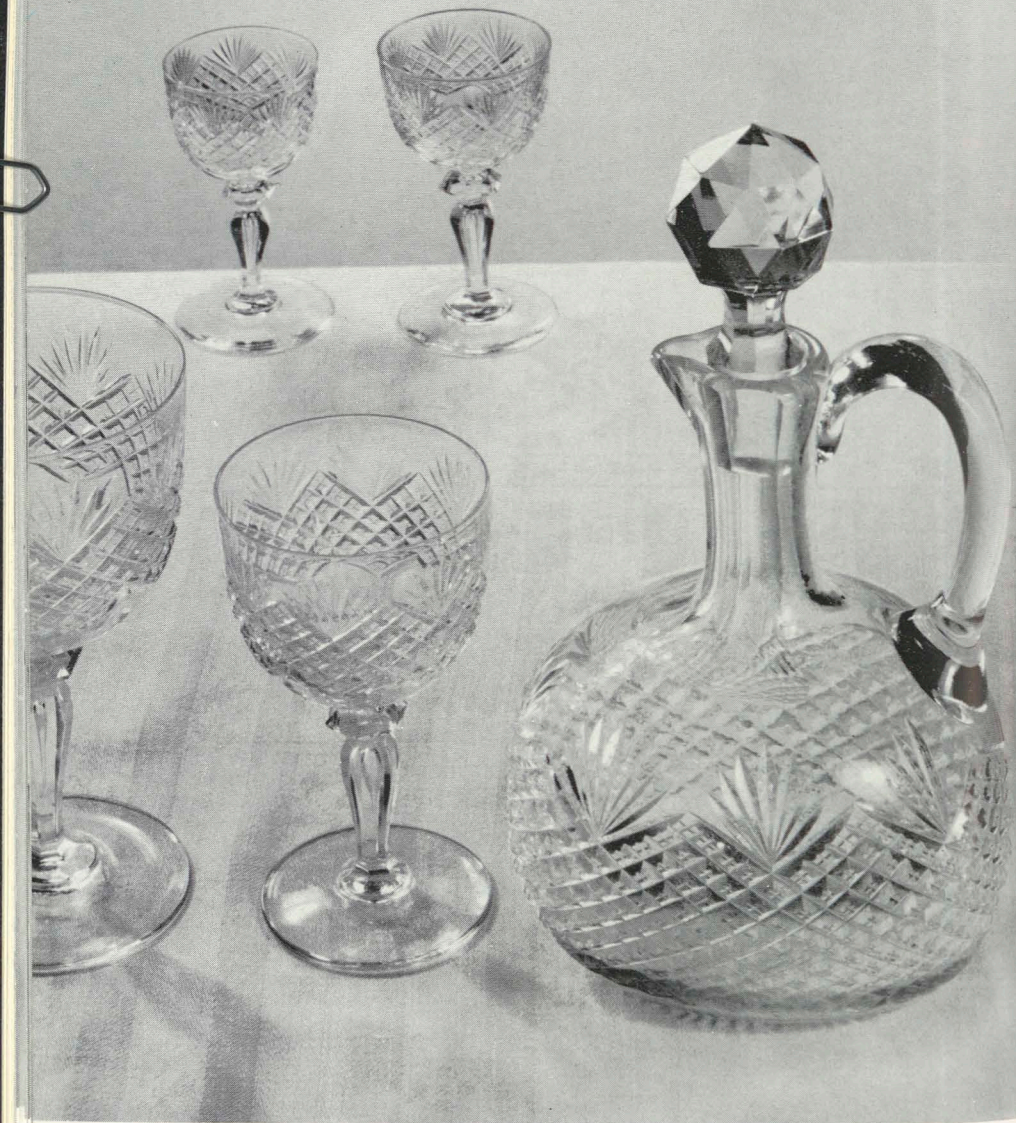
17. Brännvinsglas Skål Brandy-glasses Bowl

18. Ljusstakar Candlesticks

19. Ljumschetter Candle-drips

20. Skärslipad servis Bevel cut table-ware

21. Reijmyres servis »Turbine» The Reijmyre set "Turbine"

22. »Äggkorg» "Hen-dish"

6:—

Jul. 22.3.19